หอสมุดแห่งชาติ
๑๑ ก.ค. ๘๓
กรมศิลปากร

ญี่ปุ่นเคลื่อนทัพใหญ่!!

อังกฤษเร่งถอนทหารจากเซี่ยงไฮ้

ศรีกรุง
THE SRIKRUNG DAILY NEWS.
วันอาทิตย์ ที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๓

นานาคารม

เพลงเดิน

(สร้อย) เดิน! เดิน! เดิน!

อย่ายอมแพ้ใคร ชาติไทย
ต้องเดิน เดิน! เดิน!

เดิน! ถ้าหวังก้าวหน้า
เราต้องพากันเดิน เดิน!
เดิน! เดิน! อย่าท้อทาง
ไกลขอให้ไทยเจริญ

มา! เพื่อนไทยมา ร่วมน้ำใจ
สมานฉันท์ ไปตาย ดาบหน้า
เพื่อนไทยจงมาให้พร้อมเพรียงกัน
พบ-หนามเราจะฝ่า พบ-ป่าเรา
จะฟัน พบ-แม่น้ำขวาง กั้นเราจะ
ว่ายข้ามไป

เดิน! เดิน! เดิน! .....

ไชโย-ไชยะ ให้ไทยชะนะ
ตลอดปลอดภัย (ไชโย)

ไชโย-ไชยะ ให้ไทยชะนะ
ตลอดปลอดภัย (ไชโยๆ)

ใคร ขวาง ทาง เดิน เรา จัก
ต้องเชิญเขาหลีกทางไป พบ-
เสือเราจะสู้ พบ-สัตรูเราจะฆ่า
พบ-อะไร ขวาง หน้า เรา จะ ฝ่า
ฟันไป!

เดิน! เดิน! เดิน! .....

เสียดายเราไม่มีเพลงนี้ ร้องเมื่อสมัย ร.ศ. และ ยุวชนทหารหาญ ของเรา เกิดไม่ทัน แต่บัดนี้ ให้เรา เริ่มซ้อม เสียงของเราได้แล้ว! เดิน! เดิน! เดิน!....

"น้อยแม่ปืน"

เดิน! เดิน! เดิน! อย่ายอมแพ้ใครชาติไทยต้องเดิน
เดิน! เดิน! เดิน! ถ้าหวังก้าวหน้าเราต้องพากันเดิน
เดิน! เดิน! เดิน! อย่าท้อทางไกลขอให้ไทยเจริญ.

เรื่องสั้นๆ

ใครผิดแน่?

โดย "เพลินพิศ"

★

วันนี้เป็นวันแต่งงานระหว่างนิสา วารีรัตน์ กับ เสถียร ชัยรังษี เป็นวันที่นิสามีความสุขที่สุด ในเ ตุที่ความรักของเธอได้ผ่านพ้นอุปสรรคทั้งหลายมาโดยราบรื่น ทั้งๆที่เจ้าบ่าวของเธอเป็นผู้ที่ไม่มีหลักฐานอะไรนอกจากเงินเดือนเพียง ๕๐ บาท ซ้ำคุณแม่ยังให้คำขาดว่า [illegible] ถ้าเสถียรไม่มีเงินมาให้ท่านเป็นจำนวนถึง ๔ พันแล้ว ก็อย่าหวังเลยว่าเขาจะได้นิสาไปเป็นคู่ชีวิต ๔ พันมันเล็กน้อยสำหรับคนรวย แต่มากมายสำหรับคนอย่างเสถียรเป็นอย่างยิ่ง นิสาจำได้ว่า คืนวันที่๑๒ ของงานฉลองรัฐธรรมนูญนั้น เธอและเขานั่งคุยกันอยู่ภายใต้ซุ้มไม้แห่งหนึ่ง

"โอกาสเช่นคืนนี้ คงหาอีกได้ยากนะคะ เสถียร" เธอเอ่ยขึ้นเบาๆ พลางถอนใจ "เสถียร ทราบแล้วใช่ไหมคะว่า บำรุงเขามาขอดิฉันแล้ว"

"จ้ะ ทราบแล้ว" เสถียรตอบด้วยอาการเคร่งขรึม "และทราบต่อไปว่าเขามีหวังในเธออย่างเต็มเปี่ยม นึกๆก็น่าน้อยใจน่ะจ๊ะ นิสา พี่เกิดมาเป็นคนจนมันช่างอาภัพไปเสียทุกอย่าง"

นิสายิ้มเป็นเชิงปลอบ "อย่าพึ่งท้อสิคะ, เสถียร น้องมั่นใจว่า ถ้าเราพยายามจริงๆแล้ว ความสำเร็จต้องเป็นของเราแน่ทีเดียว" เธอหยุดไปครู่หนึ่ง แล้วจึงว่า "เงินเพียง๔พันพี่ช่างหาไม่ได้เลยหรือคะ ที่รัก เราหยิบยืมใครเขาก่อนก็ได้ แล้วช่วยกันหาใช้เขาภายหลัง"

รอยยิ้มผุดขึ้นสักครู่ ก็จางไป "โธ่! นิสา หน้าอย่างพี่ใครเขาจะเชื่อ ถ้าพี่หาได้บ้านนี้ เราคงได้แต่งงานกันเสียแล้วละ นิสา นี่เพราะมันจนใจจริงๆ"

"รักน้องจริงๆหรือคะ?" นิสาถามอย่าอ่อนหวาน

"มีอะไรอีกที่น้องควรสงสัย?" เขาถามเหมือนจะน้อยใจ "เวลาตั้ง ๒ ปี ที่เราถนอมรักของเรามานั้น นิสายังไม่เชื่อใจพี่อีกหรือจ๊ะ?"

นิสานิ่งอยู่ครู่หนึ่ง แล้วก้มมองแสงวูบวาบเป็นประกาย [illegible] จากสร้อยเพ็ชร์ ซึ่งประดับอยู่รอบคอของเธอนั้นแล้วยิ้มเล็กน้อย

"สิ่งนี้แหละค่ะ เสถียร จะช่วยให้เราอยู่กินกันได้อย่างราบรื่น" เมื่อเห็นเขาขมวดคิ้วเป็นเชิงตื่นเต้นก็ยิ้มแล้วกล่าวต่อไปว่า

"นิสาพูดจริงๆนะคะ เสถียร จงนำสร้อยสายนี้ไปขายหรือจำนำกับใครเขาก่อน นิสาเชื่อว่าราคาของมันคงไม่น้อยทีเดียว เพราะคุณแม่ปิดไว้เป็นความลับไม่เคยนำออกอวดให้นิสารู้เลยค่ะ บางทีท่านจะเห็นว่าราคามันมากเกินไปสำหรับเราจะสวมมาในที่ๆไม่ปรอดภัย"

"ถ้าเช่นนั้น ทำไมน้องจึงสวมมาเที่ยวได้ละจ๊ะ? นิสา' เขาถามอย่างงงๆ

นิสาหัวเราะเบาๆ "ออดเข้าสิคะ เสถียร ท่านอดไม่ได้เลยยอมให้มา" แล้วเธอก็ปลดสร้อยเพ็ชร์นั้นวางลงในอุ้งมือของเขา "โปรดอย่าปฏิเสธนะคะ เสถียร เพราะมันเป็นความหวังชิ้นสุดท้ายของเรานะคะ ที่รัก"

รุ่งเช้า นิสาก็เตรียมคำแก้ตัวไว้ ถ้าหากคุณแม่ถามหา จนกระทั่งตกเย็นคุณแม่กลับจากวงไพ่ นิสาจึงแกล้งบีบน้ำตาแล้วว่า

"คุณแม่คะ ลูกทำสร้อยเพ็ชร์ตกหายเสียแล้วล่ะค่ะ"

"อ้าว!" คุณแม่ร้องแล้วนิ่งไปโดยไม่พูดว่ากระไรอีกจนคำเดียว นิสาหนาวๆร้อนๆเพราะกลัวท่านจะโกรธ แต่แปลกที่ท่านกลับทำเฉยเหมือนสร้อยเพ็ชร์นั้นหาค่ามิได้เลย ต่อมาอีกไม่กี่วัน เสถียรแอบบอกเธอว่า เขาขายสร้อยเพ็ชร์นั้นไปกับขุนประวัติฯ ซึ่งเป็นผู้คุ้นเคยกันกับเขา และได้เงินเป็นจำนวนถึง๔๕๐๐ ครั้นแล้วเขาได้ส่งผู้ใหญ่มาสู่ขอเธอ เมื่อเสถียรมีเงินมาให้สมดังปรารถนาแล้ว การหมั้นก็ผ่านไปโดยเรียบร้อยตลอดจนกระทั่งถึงวันนี้!

"เอ๊ะ! นิสาไปไหน?" เสียงหวานๆของสุรางค์เพื่อนสาวร้องอยู่นอกห้อง แล้วบานประตูก็เปิดออก

"แต่งตัวหรือยังจ๊ะ? เร็วๆเข้าเถอะจวนได้ฤกษ์แล้วละ"

เมื่อนิสานวยนาถลงมาจากบันไดก็พบเสถียรยืนรออยู่ด้วยใบหน้าอันอิ่มอาบไปด้วยความสุขใจ เขาปราดเข้าประคองหญิงสาวแล้วว่า

"แหม! วันนี้นิสาของพี่งามเหมือนนางในเทพนิยายเชียวนะ เป็นบุญของพี่เหลือเกินนะ ที่รัก สมกับที่เราได้แผ้วถางทางรักมาโดยความยากลำบาก"

ค้อนให้เล็กน้อยแล้วจึงว่า "ชมโฉมอยู่นี่แหละค่ะ เสถียร ดูซิยายจวงใจกำลังแอบหัวเราะอยู่นั่นแน่ะ"

เสถียรประคองหญิงสาวเพื่อจะพาไปห้องรดน้ำ ทันใดนั้นเหตุการณ์อันไม่คาดฝันก็ได้บังเกิดขึ้น เมื่อนายร้อยตำรวจตรีกับพลตำรวจคนหนึ่งเดินเข้ามาพลางถามว่า

"นายเสถียร ชัยรังษีอยู่ไหน?"

เสถียรก้าวออกไปข้างหน้า "ผมอยู่นี่ มีธุระอะไรหรือครับ?"

นายร้อยตำรวจตรีมองหน้าเขาแล้วตอบเรียบๆ

"ผมขอเชิญไปโรงพัก---"

"ในคดีอะไรไม่ทราบ?" ชายหนุ่มสวนขึ้นด้วยสีหน้าแสดงความปลาดใจ คุณนายกับนิสายืนมองอย่างตื่นเต้น สายตาของบรรดาแขกที่ถูกเชิญมาต่างรวมกันอยู่ที่ร่างเจ้าบ่าวปนจุดเดียวกัน หัวใจของนิสาเสียวปราบเหมือนถูกแทงด้วยคมหอก เมื่อนายร้อยตำรวจตรีเอ่ยว่า

"ในคดีลอลวง ขุนประวัติสุรการนำความไปแจ้งไว้ว่า คุณนำสร้อยเพ็ชร์สายหนึ่งไปขายให้เขาเป็นจำนวนเงิน ๔๕๐๐ แล้วในที่สุดได้กลายเป็นเพ็ชร์ปลอม---"

เหงื่อเม็ดโตๆปรากฏบนใบหน้าของเสถียร "ไม่ใช่ความผิดของผม" เขาร้องแล้วหันมาทางนิสา "ว่าไง? นิสา"

นิสายกมือขึ้นกุมหัวใจ เหมือนกลัวว่ามันจะหลุดลอยไปเสียฉะนั้น แล้วตอบว่า "ไม่ใช่ความผิดของน้องหรอกค่ะ, ว่าไงคะ?คุณแม่" ประโยคหลังหันไปทางคุณนายซึ่งกำลังมีสีหน้าแสดงความตื่นเต้นไม่น้อยเหมือนกัน

"ไม่ใช่ความผิดของแม่แน่ๆ" คุณนายร้อง "แม่ไม่ได้บอกนิสาว่ามันเป็นเพ็ชร์จริง ลูกเข้าใจไปเองต่างหาก"

"อย่างนี้เถอะครับ" นายร้อยตำรวจตรีตัดบท "ผมขอเชิญไปโรงพักเสียทั้งสามคน ส่วนใครจะผิดแน่นั้น ผมคิดว่าศาลเท่านั้นที่จะตัดสินได้อย่างยุติธรรมที่สุด!"

อังกฤษยึดทองคำรูมาเนีย ๒๐๐ โกฏิไลส์

สมาคมตะวันออก ให้ญี่ปุ่นทำสงคราม

★

อังกฤษยึดทองคำของรูมาเนียถึง ๒๐๐ โกฏิไลส์

บูคาเรสต์วันที่ ๙ สิงห.- ตามข่าวจากสต๊อกโฮล์ม ซึ่งกล่าวว่า รัฐบาลอังกฤษได้ยึดทองคำสำรองของรูมาเนีย ซึ่งฝากไว้ในกรุงลอนดอนนั้น ได้ทราบจากกระแสที่นาเชื่อได้ว่าจำนวนทองคำที่ยึดไว้นั้นคิดเปนราคาเงิน ๒๐๐ โกฏิไลส์และได้ฝากไว้ในห้องอุโมงของธนาคารแบงค์ออฟอิงค์แลนด์เปนเวลานานมาแล้ว รัฐบาลรูมาเนียได้เรียกร้องขอให้คืนจำนวนทองคำและให้ย้ายไปฝากไว้ที่อเมริกานับเปนเวลานานมาแล้ว แต่ก็ไร้ผลจนบัดนี้

-วิทยุเยอรมัน

สมาคมตะวันออกไกลเร่งให้ญี่ปุ่นประกาศสงครามกับอังกฤษ

โคเกียว วันที่ ๙ สิงห์.- สมาคมสันนิบาตตะวันออกไกล ได้ลงมติขอให้รัฐบาลญี่ปุ่นประกาศสงครามกับอังกฤษ สมาคมนี้ได้แต่งตั้งคณะผู้แทนขึ้นคณะหนึ่ง และคณะผู้แทนนี้ได้พบกับท่านนายกรัฐมนตรีโกโนเย เพื่อขอเร่งให้ปฏิบัติตามมติที่ขอร้องนี้แล้ว มติอย่างเดียวกันนี้ยังได้เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงกลาโหมด้วย

-วิทยุเยอรมัน

เกิดเพลิงไหม้ใหญ่ที่คลังเก็บสินค้าใกล้กรุงลอนดอน

สต๊อกโฮล์มวันที่ ๙ สิงห.- ได้เกิดเพลิงไหม้ขึ้นที่คลังเก็บสินค้าใกล้ฝั่งแม่น้ำเทมส์เมื่อคืนวันศุกร์นี้ ดังปรากฏตามข่าวซึ่งได้รับจากกรุงลอนดอน แสงเพลิงไหม้สว่างโชดช่วงทั่วท้องฟ้า ซึ่งมองเห็นได้ในระยะหลายกิโลเมตร์ ต้นเพลิงจะเกิดจากลูกระเบิดของฝรั่งเครื่องบินเยอรมันหรืออย่างไร ตามข่าวจากกรุงลอนดอนไม่ได้แจ้งให้ทราบ ไฟฉายและกองป.ต.อ. ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มแข็งที่สุด -วิทยุเยอรมัน

อินเดียคาดคั้นจะให้อังกฤษมอบเอกราชสมบูรณ์ให้ได้ มิฉะนั้นจะไม่ร่วมสงครามกับอังกฤษ

นิวยอร์ค วันที่ ๙ สิงห์. ได้เกิดเหตุผิดหวังขึ้นทั่วไปในวงการแห่งคณะสภาคองเกร๊สส์แปนอินเดีย หลังจากเมื่อ มร.อาเมอรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการประเทศอินเดีย ได้แถลงต่อสภาสามัญเมื่อวันพฤหัสบดีนี้ กล่าวกันว่าสถานะการณ์ซึ่งอินเดียได้ผ่านพบมาแล้วซึ่งเกี่ยวกับคำมั่นสัญญาของอังกฤษนั้น ไม่สมหวังเปนลำดับ และตราบเท่าที่อินเดียยังไม่มีสิทธิที่จะจัดตั้งรัฐบาลเอกราชขึ้นได้ สภาคองเกร๊สส์แห่งชาติอินเดียก็จะไม่สามารถร่วมมือกับอังกฤษในการสงครามปรัตยุบันนี้อยู่ตราบนั้น มหาตมะคัณฑีก็ไม่ยอมให้คำแถลงการณ์ใดๆ เนื่องจากคำประกาศนโยบายของอังกฤษมิได้ทำให้สถานะการณ์เปลี่ยนแปลงไปอย่างใดเลย หนังสือพิมพ์ที่ใกล้ชิดกับคณะเนชั่นแนลิสต์อินเดียนเห็นว่า การรับรองที่อังกฤษได้ให้ไว้ว่าจะยอมให้อินเดียเปนเอกราชสมบูรณ์หลังจากเมื่อสงครามได้เสร็จสิ้นลงแล้วนั้น ยังไม่เพียงพอที่จะถือเปนหลักฐานได้ และได้เสนอขอให้อังกฤษมอบเอกราชให้เสียแต่เดี๋ยวนี้ ถ้ามิฉะนั้นแล้วคณะสภาคองเกร๊สส์จะยากที่จะร่วมประชุมกับสภาที่ปรึกษาได้ -วิทยุเยอรมัน

เกิดดวลกันระหว่างนักแสดงละครกับนักวิพากษ์การแสดงละครในเดนมาร์ค

โกเปนเฮเกนวันที่ ๙ สิงห.-ได้เกิดเหตุดวลกันขึ้น ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนเลย เมื่อวันพฤหัสบดีนี้ที่สวนคฤหาสน์โกเปนเฮเกน นักแสดงละครชาวเดนมาร์คได้ท้านักวิพากษ์บทละครชาติเดียวกัน ซึ่งได้เขียนข้อความอันค่อนข้างไม่เปนมงคลเกี่ยวกับนางละครชาวเดนมาร์ค ผู้เปนสหายของผู้ท้า นักวิพากษ์ได้ยอมรับคำท้าทายโดยชื่นตา และโดยที่นักวิพากษ์เปนฝ่ายเลือกอาวุธ จึงได้เลือกขนุและลูกศรเปนอาวุธในการต่อสู้กันตัวต่อตัวครั้งนี้ เพราะคนสามัญในประเทศเดนมาร์คไม่มีใครได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืน เมื่อได้ต่อสู้กันแล้ว ปรากฏว่านักแสดงละครได้รับบาดเจ็บที่แขน การต่อสู้กันก็เปนอันเลิกแล้วกัน การดวลกันครั้งนี้ ได้กระทำต่อหน้านางละครผู้เปนต้นเหตุ-วิทยุเยอรมัน.

ญี่ปุ่นคลื่อนทัพใหญ่

ลอนดอน วันที่ ๙ สิงห์ - สถานะการณ์ในอินโดจีนขณะนี้ได้คับขันตึงเครียดขึ้นทุกชั่วโมง กองทัพเรือญี่ปุ่นซึ่งยกเข้ามาประจำในจีนภาคใต้เปนเหตุหนึ่งที่ทำให้เชื่อได้ว่า กองทัพเรือญี่ปุ่นขณะนี้พร้อมที่จะเคลื่อนที่ลงไปทางทิศใต้ ข่าวนี้มีมาถึงกรุงลอนดอนแจ้งว่า เมื่อสองสามวันมานี้กองทัพเรือญี่ปุ่นในเขตต์ระหว่างเกาะฟอร์โมซา ไหหลำ ได้แสดงท่าทีคึกคักขึ้นมาก ตามเสียงของผู้เดินทางผ่านทางนั้นกล่าวว่า ในเขตต์ฟอร์โมซาและไหหลำนี้ ได้มีกองทัพเรือญี่ปุ่นเปนจำนวนมาก ได้มาชุมนุมกันอย่างคึกคักซึ่งไม่เคยเห็นมาก่อนเลย ทัพเรือใหญ่นี้ประกอบด้วยเรือครูซอร์หลายลำ เรือบรรทุกเครื่องบินเปนจำนวนมาก เรือพิฆาตและเรือลำเลียงอีกหลายลำ เชื่อกันว่ากองทหารญี่ปุ่นได้ย้ายจากจีนภาคใต้ไปยังเกาะไหหลำ ข่าวซึ่งได้รับจากเมืองจุงกิงแจ้งว่า เจ้าหน้าที่ฝรั่งเศสในอินโดจีน ได้เร่งจัดการป้องกันและเตรียมทหารชาวพื้นเมืองเช่นทหารญวนอย่างขนานใหญ่ เชื่อกันโดยทั่วไปว่า ญี่ปุ่นได้ยื่นคำบังคับให้ฝรั่งเศสยอมให้ญี่ปุ่นเข้าไปตั้งฐานทัพในอินโดจีนไว้แล้ว และขณะนี้ยังรอคำตอบของฝรั่งเศสอยู่ นอกจากนั้นญี่ปุ่นยังได้ขออนุญาตเดินกองทัพผ่านประเทศอินโดจีน เพื่อเข้าตีเมืองกุนมิงอีกด้วย หนังสือพิมพ์จีนได้เสนอข่าวที่น่ากลัวอันตรายยิ่งว่า ขณะนี้เรือรบญี่ปุ่น ๒๐ ลำ ได้เข้าจอดชุมนุมกำลังอยู่ที่ปากอ่าวตองกิง และกองทัพเรือใหญ่ได้คลื่อนที่ตรงมายังอินโดจีนแล้ว -วิทยุอังกฤษ

อังกฤษเร่งถอนทหารไปจากเซี่ยงไฮ้ทั้งหมด

สต๊อกโฮล์ม วันที่ ๙ สิงห์. เกี่ยวกับพฤติการณ์ที่อังกฤษได้ถอนทหารไปจากเมืองเซี่ยงไฮ้และเขตต์จีนภาคเหนือนั้น ได้ทราบจากกรุงลอนดอนตอนต่อมาว่า รัฐบาลสหปาลีรัฐอเมริกา ก็ได้รับแจ้งวิธีดำเนินการของอังกฤษเช่นนี้ด้วยแล้ว กองทหารอังกฤษซึ่งถอนไปจากเมืองเซี่ยงไฮ้มีกำลังพลประมาณ ๑,๕๐๐ คน และจนบัดนี้ก็ยังไม่ทราบว่าส่งไปยังที่หมายปลายทางแห่งใดและเพื่อไปทำอะไร ทางการกรุงลอนดอนให้เหตุผลว่า กองทหารในเมืองเซี่ยงไฮ้มีหน้าที่สำหรับป้องกันชีวิตและทรัพย์สมบัติของชาวอังกฤษที่นั่น แต่บัดนี้หน้าที่เช่นนั้นเปนอันระงับเสียได้แล้ว เนื่องจากสภาพการณ์สงครามจีนกับญี่ปุ่นได้เปลี่ยนแปลงไปในทำนองที่พอจะถอนทหารได้ทั้งหมดแล้ว -วิทยุเยอรมัน

ดัฟกูเปอร์ รัฐมนตรีโฆษณาอังกฤษ

รัฐมนตรีอังกฤษเวลานี้ กำลังตกที่นั่งลำบาก ถ้าหากไม่มีความเชี่ยวชาญในหน้าที่และคงแก่เรียนแล้ว ก็ยากที่จะครองตำแหน่งไว้ได้ ความสำคัญที่กำลังเผชิญสภาพการณ์ของโลกผู้นี้มีประวัติความเป็นมาอย่างไร ท่านจะทราบได้จากเรื่องต่อไปนี้

รัฐบุรุษอังกฤษคนที่กำลังเด่นอยู่ในความจับจ้องของประชาชนอังกฤษเวลานี้ ได้แก่ มร. อัลเฟรด ดัฟฟ์ กูเปอร์ ซึ่งดำรงอยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีโฆษณาการ ซึ่งเป็นตำแหน่งบริหารคิดค้นใจและจัญไรของชาวอังกฤษทั้งจักรภพ ทางรัฐมนตรีผู้นี้ถูกจับต้องจากทุกมุมของจักรภพอังกฤษด้วยความรู้สึกที่ระแวงนี้ได้เป็นไปในสภาพของความรุนแรง และถ้าดูตามข่าวที่ได้รับอยู่ขณะนี้ก็ชวนให้เห็นว่าท่านรัฐมนตรีผู้นี้ กำลังตกที่นั่งลำบากอย่างหนัก หากไม่เชี่ยวชาญและคงแก่เรียนในหน้าที่อันเต็มไปด้วยหนามจริงแล้ว ก็ยากที่จะคุมตำแหน่งไว้ได้ ความสำคัญของอังกฤษที่กำลังเผชิญกับสภาพการณ์สำคัญของโลกนี้ มีประวัติที่น่ารู้อยู่มาก ซึ่งท่านจะได้ทราบกันต่อไปนี้

อัลเฟรด ดัฟฟ์ กูเปอร์ รัฐมนตรีโฆษณาการอังกฤษ

อัลเฟรด ดัฟฟ์ กูเปอร์ เมื่อยังอายุ ๒๔ ปี เป็นข้าราชการฝึกหัดอยู่ในกระทรวงต่างประเทศ ครั้นเมื่อมหาสงครามปี ๑๙๑๔ ได้เกิดขึ้น ได้ย้ายจากกระทรวงต่างประเทศไปรับราชการทหารอยู่ในเหล่าเครอนาเดียร์ การ์ด และในปี ๑๙๑๗ ได้กลับจากประเทศฝรั่งเศส โดยนำประวัติการณ์ความกล้าหาญประดับเกียรติมาด้วย

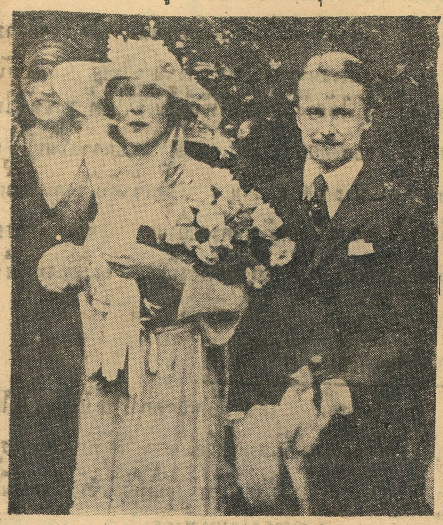

ดัฟฟ์ กูเปอร์ กับภรรยา

ต่อมาได้แต่งงานกับเลดี้ ดีอานา แมนเนอร์ส ซึ่งนับว่าเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญเด่นอยู่ในสังคมอังกฤษ ดัฟฟ์ กูเปอร์เพิ่งเข้าสู่ชีวิตการเมืองเมื่อ ค.ศ. ๑๙๒๔ แต่ถึงกระนั้นก็มีชื่อเสียงเด่นกว่าสมาชิกนักการเมืองทั่วไป ดัฟฟ์ กูเปอร์เป็นผู้ที่เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงกว่านักการเมืองอื่นในสมัยนั้น ในไม่ช้าก็ได้ทำชื่อเสียงขึ้นในสภา นอกจากเป็นนักการเมืองที่เชี่ยวชาญ ดัฟฟ์ยังสนใจในปัญหาทางทหารเรือเป็นพิเศษอีกด้วย ทั้งยังมีความรู้เชี่ยวชาญในทางประวัติศาสตร์ และเหตุการณ์บ้านเมืองมาก และกาลที่สมัยสมาชิกภาพในสภา ดัฟฟ์จึงได้รับแต่งตั้งขึ้นเป็นเลขานุการกระทรวงกลาโหม ตำแหน่งนี้ผู้ได้รับที่มีความมักใหญ่ไฝ่สูง และมีนิสัยชอบในทางทหาร ย่อมจะอดรู้สึกปีติเป็นที่ยิ่งไม่ได้ เพราะในสมัยนั้น เชื่อกันโดยทั่วไปว่าภัยสงครามจะไม่มีมาเยือนเลยเป็นอันขาด ปัญหาเผชิญหน้าที่ครุ่นคิดถึงกันมากที่สุดในสมัยนั้น คือปัญหาคนว่างงาน

หน้าที่ปฏิบัติงานของการในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมในสมัยนั้น อยู่ที่จะต้องปฏิบัติให้มีการจ้างได้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ และส่วนหน้าที่ของเลขานุการคลังนั้น อยู่ที่จะต้องปฏิบัติให้มีการใช้จ่ายให้น้อยที่สุดที่จะทำได้

ในเดือนแรกๆ ของการสงครามดัฟฟ์ กูเปอร์ได้ชะนะในการอภิปรายโดยกล่าวคำหนินโยบายของดอยด์ แรช ซึ่งจอให้รับอัลเฟรดองชีก

รัฐมนตรีโฆษณาการขณะที่เริ่มลงมือทำงานของชาติ

ดอร์ไว้พิจารณาในวันแรกๆ ของสงครามดัฟฟ์ กูเปอร์คาดการว่า คงจะเกิดอดอยากขึ้นในเยอรมนี และอำนาจบริหารในเยอรมนีจะคงปกครองอยู่แต่

(มีต่อหน้า ๑๙)

สัปดาห์ปริวัฏ

นายปริวัฏ

★

บทฉะเพาะกาลอีกวาระ ๑

จะเปนเกียรติยศหรือไม่เปนก็แล้วแต่ ข้าพเจ้าได้รู้สึกใจโอโถงขึ้นจากการที่ได้เห็นมีผู้สนใจในบทความของข้าพเจ้าด้วยเรื่องบทฉะเพาะกาลภายในสัปดาห์ที่ล่วงมานี้ ได้มีหนังสือพิมพ์อย่างน้อยที่สุด ๒ ฉะบับนำข้อเสนอของข้าพเจ้าไปวิจารณ์ แต่ก็เปนธรรมดาสำหรับผู้ยังมีกิเลสาสวะหนาและหยาบในสันดาน ที่จำจะต้องให้คำวิจารณ์ด้วยถ้อยคำอันหย่อนความสุภาพไปบ้าง ซึ่งข้าพเจ้ายินดีอภัยให้ เพราะเมื่อท่านผู้นั้นทราบนามจริงของข้าพเจ้าว่าเปนใคร และทั้งข้าพเจ้าก็ทราบนามจริงของท่านผู้นั้นแม่นมั่นอย่างเดียวกันแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ถือสาหาความ แต่ตรงข้าม, ใคร่จะให้อรรถาธิบายต่อไปอีกจนกว่าเขาและพวกซึ่งยังเปนดอกบัวก้นตุม ได้ลวงพ้นจากภาษิตของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีที่ว่า "มันเปนกรรมของสัตว์ผู้ยาก ที่จำจะต้องปล่อยให้มันรับบาปอันหนักไปตามยถากรรมของมัน"

◎

ขอแถลงตอบฉะเพาะที่สุภาพ

ในกรณีที่นักเขียนผู้ใช้นามสมญาในหนังสือพิมพ์ฉะบับ ๑ ว่า "คน" กล่าวก้าวร้าวมาในชิงส่วนตัวต่อข้าพเจ้า รวมทั้งใช้ถ้อยคำหยาบช้าสามานย์ เช่นคำว่า "ถ่มน้ำลาย" หรือ "วิธีการอุบาทว์" เปนต้นนั้น ข้าพเจ้าขอระงับไว้โดยไม่โต้ตอบ เพราะข้อความที่เขาเขียนมีลักษณะตรงข้ามกับชื่อของเขาเอง ข้าพเจ้าจะขอแถลงในที่นี้ ฉะเพาะแต่ที่พอจะเปนประโยชน์ต่อประชาชนพี่น้องชาวไทย และประชาชนอื่นได้โดยไม่ระคายหูเท่านั้น

◎

สองคนจะเปนคนๆเดียวกันได้อย่างไร

ประเด็นของนายอะไร ซึ่งใช้นามสมญาว่า "คน" นั้น มีอยู่ง่ายๆ ก็คือเขาเกิดเจ็บร้อนในถ้อยคำของนักเขียนหนังสือพิมพ์วารศัพท์ผู้ ๑ ซึ่งใช้นามปากกาว่า "นายยุตติธรรมธร" ในกรณีที่เห็นควรยึดบทฉะเพาะกาลออกไปเพื่อความสงบสุขของประเทศไทย และเพื่อความปลอดภัยของชาติ แต่ครั้นแล้วข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจเลยว่า ทำไมเขาจึงเลยบิดปลายปากกามาเขี่ยวเอาข้าพเจ้า โดยลงมติเอาง่ายๆว่า ข้าพเจ้ากับ "นายยุตติธรรมธร" เปนคนๆเดียวกัน การที่ข้าพเจ้าบังเอินมีความเห็นร่วมกับนายยุตติธรรมธรนั้นเปนสิทธิของข้าพเจ้า แต่ไม่จำเปนที่ข้าพเจ้าจะต้องกลายเปนคนๆเดียวกันกับนายยุตติธรรมธร เพราะหาไม่ประชาชนชาวไทยที่เห็นพ้องด้วยข้าพเจ้าอีกหลายล้านก็จะต้องกลายเปนคนๆเดียวกับนายยุตติธรรมธรไปทั้งหมดด้วย ถ้าถือตามทฤษฎีของนายคนนั้น ข้าพเจ้ารับรองได้อย่างเดียวว่า ข้าพเจ้าไม่ได้เปนผู้ให้กำเนิด "นายยุตติธรรมธร" เช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้าไม่ได้ให้กำเนิดผู้ใช้นามว่า "คน" "นายปริวัฏ" กับ "นายยุตติธรรมธร" ต่างคนต่างอยู่, ต่างคนต่างเขียน, ต่างคนต่างมีเวทีแสดงคนละแห่ง จะมากลายเปนคนๆเดียวกันได้อย่างไร ?

●

"ลูกไม้" ทั้งเพ

ถ้าเหตุผลของข้าพเจ้าไม่ใกล้ความจริงมากที่สุดแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าหนังสือพิมพ์ฉะบับนั้นคงไม่สงบนิ่งอยู่ได้ แม้ทั้งที่ได้ทำเรื่องไว้แล้วแต่วันก่อนว่าจะกล่าวต่อไปเปนบทหลัง ทั้งนี้เพราะบรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้นได้ไปพบปะวิสาสะกับท่านนายกรัฐมนตรี และได้สอบถามท่วงท่าจากปากคำท่านเองแล้ว ท่านก็ตอบโดยความบริสุทธิใจอันมีข้อใหญ่ใจความท่านองเดียวกับที่ข้าพเจ้าเสนอไว้ หนังสือพิมพ์ฉะบับนั้นจึงเลยต้องอมเรื่องมานิ่งไว้ ไม่กล้าทำโฆษณาชวนเชื่อในแง่ความต้องการของตนต่อไป แต่หันมาเปลี่ยนวิธีทำเปนคนภายนอกเขียนมาลง และประณามส่วนตัวบุคคลซึ่งที่แท้ก็คือ "ลูกไม้" ของเขาเองทั้งเพ !

◎

บทฉะเพาะกาลต้องยึด

ข้าพเจ้าขอยืนยันอีกครั้ง ๑ ว่า ในทางทฤษฎีนั้นประชาธิปไตยเปนระบอบการปกครองที่ดีที่สุด เท่าที่จะหาได้บนพื้นพิภพนี้ และข้าพเจ้าเองก็พูมใจอยู่เสมอว่า ข้าพเจ้าเปนนักประชาธิปัตย์แท้คน ๑ ซึ่งได้เคยเรียบเรียงหนังสือและบทความต่างๆอันเปนหลักวิชาของลัทธินี้มาแล้วหลายเรื่อง แต่เมื่อกาลล่วงมาได้ ๘ ปีถึงปรัตยุบันนี้ ข้าพเจ้าได้ความรู้อย่างแน่ชัดขึ้นว่าเพื่อนร่วมชาติของข้าพเจ้า - พี่น้องชาวไทยของข้าพเจ้า - อันมีจำนวนอีกกว่า ๑๓ ล้าน ยังไม่ซึมซาบในระบอบประชาธิปไตยนี้ดีเท่าที่พวกเราคาดคิด พี่น้องของเราอีกกว่า ๑๓ ล้าน ยังต้องการการอบรมสั่งสอนในหลักประชาธิปไตยต่อไปอีก จึงจะปฏิบัติการได้ถูกต้อง เมื่อเปนเช่นนี้ข้าพเจ้าจึงต้องลงความเห็นอย่างเด็ดเดี่ยวว่า บทฉะเพาะกาลต้องยึด จะหดไม่ได้เปนอันขาด เพราะถ้าหดซึ่งหมายความว่าคณะราษฎร์ผู้เปนครูแห่งลัทธิประชาธิปไตยปล่อยมือแล้วไซร้ นายมานายมีนายสีนายสาพี่น้องของข้าพเจ้าก็จะตกเปนเหยื่อแห่งมนุษย์หฤโหดจำพวกนี้ - คือพวกที่ใช้นามสมญาว่า "คน" พวกนี้สำหรับเปนเครื่องมือดำเนินการหาความสำเร็จผลส่วนตัวของเขาเองอย่างไม่มีปัญหาใดๆเลย !

●

ทางทฤษฎีกับทางปฏิบัติไม่เหมือนกัน

ทางทฤษฎีหรือทางตำรา, ทางกฎหมายกับทางปฏิบัตินั้นย่อมผิดกันเสมอ ทั้งนี้ย่อมแล้วแต่กาละเทศะ อย่าว่าแต่ทางโลก แม้ทางธรรมคือทางพระศาสนาก็ยังแลเห็นความผิดเพี้ยนกันได้ตามสมัยกาล ซึ่งผู้ปฏิบัติจำต้องเลือกปฏิบัติให้ชอบด้วยกาละเทศะและฐานะ จึงจะได้ชื่อว่าเปนบริสสัญญุตชนยกตัวอย่างเช่น วินัยของพระภิกษุในพระพุทธศาสนาของเรามีอยู่บท ๑ ว่า "การเดินต้องไม่แลไกลเกิน ๓ ก้าว" ขืนแลไกลเกิน ๓ ก้าว ท่านว่าต้องอาบัติสำหรับสมัยพุทธกาล ซึ่งคมนาคมและจราจรยังไม่มากเหมือนเดี๋ยวนี้ วินัยข้อนี้ก็ปฏิบัติตามได้อย่างเคร่งครัด แต่ถ้าพระภิกษุของเราเหล่านี้เดินข้ามถนนเจริญกรุงและเยาวราช ใช้สายตาแลไกลเพียงในระยะ ๓ ก้าวเท่านั้นแล้วเปนต้องถูกรถชนมรณภาพอย่างไม่มีปัญหาแน่ทีเดียว !

◎

จะทำไก่ไปทำไม?

เมื่อรู้อยู่แล้วว่าสิ่งใดๆที่ประเสริฐแต่ในทางทฤษฎี ยังไม่สามารถทำให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้เต็มที่แล้วไซร้ ก็จะทำไก่แสร้งทำไม่รู้ไม่ชี้ตะบึงบันเปนศรีทนนไชยไปทำไมเล่า ? แม้ทั้งที่ข้าพเจ้าเปนนักประชาธิปไตย

(มีต่อหน้า ๑๕)

ความรักลอยลม

หล่อนไม่ได้รักเขาเลย แต่หล่อนรับปากกับคำว่ารักเขา รักอย่างถลันกรองจากน้ำใจจริง ใบหน้า ดวงตา ท่าทาง สายตาพร้อมแล้วด้วยความซื่อสัตย์ เป็นเรื่องของความรัก เรื่องความขัดข้องสามารถเรื่องแม่ผู้หญิงรูปงามใจทรามคนหนึ่ง

ชโลมจิตต์

มัน เหมือนกับความฝันซึ่งเลือนลอยมาอยู่ฉะเพาะหน้า แล้วก็เลือนหายไปดางๆ อยู่ในความทรงจำอันแสนรื่นเริงและขมขื่นแล้วก็ดลนึกถึงความหลัง เมื่อหัวใจครวญคิดไปถึงความรัก หัวใจของเราก็เทบจะร้าวสลายออกไปจากกัน

ความรัก-ความหลัง เป็นสิ่งที่ทั้งสดชื่นและขมขื่นระคนกัน เมื่อรักครั้งแรกเขาก็รู้สึกอุ่นหลงระเริง ไม่มีสรรพสิ่งใดในโลกนี้จะไพเราะเพราะพริ้งไปกว่าเพลงของความรัก เรื่องราวอันแสนหวานฉ่ำชื่นก็คือเรื่องของความรัก เจ้าพระคุณเอ๋ยอะไรๆ ก็ความรักทั้งนั้นในวัยนี้ ในวัยสาว

เขายิ้มกับตัวเองอย่างหมั่นหมองและหมดหวัง ฉากของความรักได้ผ่านลอยฉับไปแล้ว แต่เนื้อเรื่องของมันยังเด่นอยู่บนหน้าหัวใจ ราวกับว่าเรื่องราวนั้นยังเป็นอยู่ ราวกับว่าเรื่องมันเพิ่งจะผ่านไปเมื่อวันวานนี้เอง

เขาคิดวนา

ร่มรื่นไปด้วยต้นไม้ใบบัง ลมพัดผ่านมาอ่อนๆ ต้องกับสระน้ำพริ้วหนุนคลื่นน้อยๆ เป็นระลอกกระเพื่อมหัวใจซึ่งเพียบพร้อมด้วยความสุขของเขาเป็นทุนเดิมอยู่ก่อนแล้ว เมื่อบอกกับธรรมชาติอันสดชื่นเช่นนี้ นายธรรมวัสดุรู้สึกเหมือนว่าตัวแสนที่เขาเหยียบย่างอยู่นั้นเป็นเมืองสวรรค์ เป็นอุทยานแห่งความหฤหรรษ์เป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่หัวใจปรารถนา

เขาพาดวงใจหลบหนีหลบความจอแจของคนหมู่มากไปตามสถานที่เงียบๆ สัดเสาะและบรรเทิงใจกันไปตามประสาของคนที่นานๆ จะได้พบกับสักที ความรักอันหอมหวานชื่นรื่นนั้นกรุ่นใจอยู่ในอารมณ์กระซิบกระซาบถึงความรักกันไม่รู้จักเบื่อหู คำมั่นสัญญาที่ผูกพันกันพูดแล้วก็ผูกกันพัน มันเป็นเรื่องที่ยังอยู่ในความนึกคิด สุดท้องสะเทือนใจหัวอกหัวใจเรานอยู่บนความรักอันแสนรัญจวน ธรรมชาติและความสุขที่เวียนล้อมอยู่ล้วนแต่เป็นสื่อที่จูงใจให้อุ่นหลง-ระเริง

มากมันสนใหญ่ มีใบของมันหล่นอยู่เกลื่อนกลาด เกือบมองไม่เห็นพื้นดิน เขาฉุดมือคนรักให้นั่งเคียงข้าง ระยะที่นั่งนั้นก็ยังว่าใกล้กันอยู่อย่างเหลือเกินแล้ว แต่เรารู้สึกว่าควรจะใกล้ชิดกว่านั้นอีกสักหน่อย

"วิมเป็นสุขหรือคะ ที่วิมและความรักของเราเป็นไปในทำนองนี้" รำเพยถามว่า นานไปความเคยชิน-เบื่อหน่าย ลอยเข้ามาแทนแล้วรสหวานของความรักจืดชืดลง ความรักก็จะเป็นสิ่งน่าเหนื่อยหน่าย"

วิมยื่นพลางจับมือของคนรักมาแนบไว้กับมือของเขา

"อะไรก็ตามความเบื่อและจืดชืดกันนานนอกให้รัดเจนสักหน่อย ชีวิตเพียงฉันก่อนจะโง่มาก แต่บางทีความโง่ของฉันอาจจะเนื่องมาจากความไม่มีอิสระภาพพอในเรื่องการถอนใจให้เบนรักไปจากรำเพยก็ได้ เพราะรำเพยบรรจุเครื่องพันธนาการครบครันไว้ในหัวใจของฉันจนหมดโอกาสที่จะรันและเบนใจไปทางไหนได้อีกเลย"

แม่หญิงตอยคำรับโต้ตอบกับรอบคายอย่างแสนงอนซ่อนคม

"อย่าทำมารยาสาไถยไปหน่อยเลย วิม ความอ่อนหวานที่โรยไว้บนคำพูดนั้นฉันกลัวนัก เจ้ารู้ทีปากหวานอย่างวิมนี้มักปลอบใจให้เคลิบเคลิ้มพอหลงนิยมชมชื่นก็ร้างจะพาลลืม แล้วเอาใจไปเผื่อแผ่แก่หญิงอื่นอีกต่อไป ตามชนเชิงที่ถนัดและจบเจน"

"รำเพยเกือบจะไม่ให้ความหวังแก่ฉันเสียบ้างเลย" วิมคร่างอย่างอ่อนใจ สบตากับคนรักแล้วยิ้มพราย "รำเพยชอบมองใบไม้ผลแห้งทางที่ไหว้เวียนไม่งดงามเสมอ ทำไมเธอจึงไม่คิดถึงความรักความจริงและช่างเรื่องน้อยนักในส่วนความจริงจังและความจงรักภักดีของฉัน ถ้าเพียงฉันได้แสดงให้เธอเห็นนิดเดียวถึงความทรยศโดยอาใจไปเผื่อแผ่แก่หญิงอื่น ฉันก็ยินดีรับโทษของเธออย่างสุดแต่แม่เทพธิดาประจำใจของฉันจะกรุณาถึงความผิดนั้น ไม่ยุติธรรมเลยที่เธอจะคาดหมายความเป็นมาของผู้ชายโดยทั่วๆ ไปแก่วิมของเธอในด้านความชั่วร้าย" รำเพยเบือนหน้าไปเสียทางอื่นเพื่อซ่อนรอยพิรุธบนดวงหน้าอย่างพยายามที่สุดที่จะบังคับให้เป็นปั้งดังได้

"เรายังไม่มีเครื่องมือสำหรับค้นคว้าหัวใจของมนุษย์ได้ว่าเป็นอย่างไร ทั้งรำเพยก็มิได้บังคับบ่งชี้ว่าวิมเป็นผู้ชายที่พึงปรารถนาได้อย่างรวดเร็ว"

"แต่เดี๋ยวนี้รำเพยเชื่อหรือยังเล่าว่าฉันไกลจากความเป็นผู้ชายชะนิดนั้นมากนัก" เขาถามรำเพยเอียงคอมองแล้วหัวเราะกลบเกลื่อน

ถามว่า

"วิมเล่าคะ-คิดบ้างไหมว่าจะเป็นอย่างผู้ชายชะนิดนั้น?"

เขาสั่นศีรษะไปมาช้าๆ "ขออย่าได้พิสูจน์ความรักของเราด้วยการพูดเลย รำเพย เพราะถึงอย่างไรเธอก็ต้องไม่เชื่อแน่ที่เดียวว่าความสัตย์ซื่อของฉันมีต่อเธอเพียงไร เราดูใจกันต่อไปอีกดีกว่า เธอเคยพูดว่าความรักของเราต้องการความเสียสละเสมอปลาย แต่สิ่งเหล่านั้นจะมีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราเข้าใจกันพอแล้ว เราต้องการความสุขสันหรรษาในครอบครัว และถ้าเรามีความกลมเกลียวและเห็นอกเห็นใจกันเท่านั้น ยังไม่เป็นสิ่งที่เพียงพอสำหรับความรักอันยั่งยืนได้เลย เมื่อเราขาดแคลนเงินทองความรักอาจแปรไปเป็นอื่นและอาจเกิดความร้าวรานฉันจึงเห็นว่าชีวิตของการแต่งงานเป็นสิ่งที่มีคติที่สุดที่วิมของเธอจะคิด"

"พูดราวกับว่ารำเพยเป็นคนเห็นแก่เงิน" เธอจะตัดพ้อแต่ทำหน้าบูดบึ้ง "เราไม่ควรกันที่เงินหรอกนะวิม ทำไมจะต้องไปพูดถึงเงินด้วย หากถ้าฉันเป็นคนที่เห็นแก่เงินเสียเต็มประดาแล้ว ฉันก็คงไปแต่งงานกับจมื่นศรีสุรเพิร์สุจริตมิดีกว่าหรือ ฉันได้บัดคำขอร้องของคุณพ่อก็เพราะความรักและหวงวิม ผู้ชายโดยมากไม่มีสิ่งใดเลยที่จะแสดงความกล้าหาญให้หญิงที่เขารักนอกจากจะคอยพยายามกลบเกลื่อนในความจริงของตนเองด้วยการพาดพิงไปถึงเงินทอง"

อีกครั้งหนึ่งที่วิมต้องถอนหายใจยาว ดวงตาเหม่อมองที่ว่างเปล่าอัน

(มีต่อหน้า ๑๗)

โลกหมุน

ผลวัฒ ไกโยโก

ศึกจะเข้ามาถึงประตูบ้านแล้ว!

★

นอก ไปจากการคับหน้าของฝ่ายสัมพันธมิตรในยุโรปอันปรากฏเรื่องการออกเวรยามของกองทัพบกอิตาลีที่เข้าโจมตีเคนยาในแอฟริกาของอังกฤษเคลื่อนไปหลายเมือง เมื่อวันที่ ๗ เดือนนี้ และกำลังจะบุกทะลวงหรือคืบคลานเข้าประเทศโซยคุบต์ อันเป็นประเทศสำคัญที่สุดในทางยุทธศาสตร์ของอังกฤษในด้านคมนาคมกับอาณานิคมทางตะวันออกนั้นแล้ว โดยได้หมุนกลับมาทางด้านเอเชียตะวันออกอีกวาระหนึ่ง การหมุนกลับของโลกคราวนี้เป็นการหมุนที่น่าหวาดเสียวและก่อความร้อนใจให้เกิดแก่นานาประเทศในภาคพื้นนี้ทั่วกันทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยที่รักของเราทั้งหลาย ซึ่งดูเหมือนจะเป็นประเทศที่อยู่ใกล้ชิดติดกับเขตที่วิกฤติกาลคราวนี้มากที่สุด.

เหตุการณ์อันร้ายแรงถึงขนาดกำลังมาเกิดขึ้นอยู่หน้าประตูบ้านของเราแล้ว!

●

เหตุ การณ์อันร้ายแรงที่ว่าเข้ามาถึงนี้ - ได้แก่กรณีพิพาทระหว่างญี่ปุ่นกับอังกฤษ ซึ่งได้เป็นมาตราญาณาเกิดขึ้นมาตลอดกาลอันยาวนานนั้น ได้รุดหน้าขึ้นสู่จุดสูงสุด (โคลแมกซ์) ในยุคที่เจ้าโกโนเย เป็นนายกรัฐมนตรีผู้นำของรัฐบาลญี่ปุ่นคนนี้.

ได้มีนักเขียนในหนังสือพิมพ์ทั้งหลายรวมทั้งข้าพเจ้า บรรยายกรณีพิพาทระหว่างญี่ปุ่นกับอังกฤษคราวนี้ไว้โดยพิสดารแล้วตามลำดับของเหตุการณ์ แต่บัดนี้เหตุการณ์นั้นได้บรรลุถึงจุดสูงสุดที่ควรบันทึกไว้ในประวัติการณ์ของมันคือ.

การเจรจาทางโทนอ่อนอ่อนผันกันระหว่างรัฐบาลทั้ง ๒ ไม่เป็นผลสำเร็จ ราษฎรทั้ง ๒ ประเทศต่างเป็นเดือดเป็นแค้นกันเกินกว่าระดับท่วงท่าของรัฐบาล ราษฎรอังกฤษก็ต้องการให้ตัดสัมพันธไมตรีกับญี่ปุ่นเสียในฐานที่หาว่าญี่ปุ่นรังแกคนของอังกฤษ แถมยังจับเอาตัวคนสำคัญๆ ไปขังหาว่าเป็นจารบุรุษ รัฐบาลอังกฤษทนไม่ไหวก็จำต้องปฏิบัติการอนุโลมตามมติมหาชนไปบ้าง เช่นยึดทำเนียบของญี่ปุ่นและระงับส่งสินค้าเช่นเคย ซึ่งนับว่าญี่ปุ่นต้องเสียประโยชน์จากปกติไปไม่น้อย แต่ในเวลาเดียวกัน อังกฤษก็ขาดไม่ด้วยกันด้วย.

ทางราษฎรญี่ปุ่นก็ยื่นคำรามอย่างรุนแรงไม่น้อยกว่าราษฎรอังกฤษถึงกับรุกเร้ารัฐบาลให้จัดการกับอังกฤษอย่างรุนแรงที่สุด เช่นให้อังกฤษรอโทษและใช้ค่าทำขวัญในการที่หาว่าแกล้งจับคนสำคัญๆ ของญี่ปุ่นไปขังฐานกระทำจารกรรมในประเทศ ให้ได้ขาวอังกฤษในญี่ปุ่นให้หมด ทั้งในที่สุด...

...บังคับให้อังกฤษสละเมืองฮ่องกงและฮ่องกงนอกให้แก่ญี่ปุ่นเสีย เป็นต้น ซึ่งอย่างไรเสียความเรียกร้องของทั้ง ๒ ฝ่ายที่ปรากฏระหว่างกันและกันนี้ ย่อมจะปรับลงรูปกันไม่ได้เลย.

เมื่อเป็นเช่นนี้จะไปเป็นเรื่องยืดเยื้อ.....[illegible]!

สงครามระหว่างญี่ปุ่นกับอังกฤษกำลังอยู่ในลักษณะใกล้จะเกิดอยู่รอมร่อ...อยู่ในนาทีนั้น... วินาทีนั้น หรือในนาทีใด วินาทีใด ย่อมเกิดได้ทุกขณะหายใจ.

ขณะนี้ข่าวว่ากองเรือส่วนใหญ่ของกองทัพเรือของญี่ปุ่นแห่งเกาะฟอร์โมซาได้เคลื่อนที่มุ่งตรงไปทางอินโดจีนและสิงคโปร์แล้ว.

●

พิจารณา จากลักษณะการของการพิพาทคราวนี้ จะเห็นท่วงทีสำคัญได้จากทั้ง ๒ ชาติ ดังต่อไปนี้:-

๑. อังกฤษ - ราษฎรเดือดแค้นมาก ตั้งใจจะเก็บญี่ปุ่นและรัฐบาลทางการทูตและการพาณิชย์เสีย เพื่อลงโทษญี่ปุ่นให้รู้สึกตัว แต่รัฐบาลไม่ต้องการจนถึงรบ เพราะประชาชนชาวอังกฤษเวลานี้กำลังเตรียมพร้อมรับการโจมตีแบบสายฟ้าแลบ "บลิทซ์กรีก" ของเยอรมันมากกว่า ทั้งกำลังทางอากาศยังไม่ดี ด้วยได้เห็นฝรั่งเศสสูญเสียกำลังไปแล้วทั้งชาติ เลยเกรงเยอรมันญี่ปุ่นมาก ก็เพราะคิดถึงเกียรติยศและเกียรติศักดิ์ของชาติด้วย ที่ไม่เคยถูกเหยียบย่ำ แต่มาถูกเหยียบย่ำและเหยียดหยามมากในคราวนี้ ส่วนเรื่องรัฐบาลยังไม่สู้รุนแรงเหมือนราษฎร เพราะกำลังคำนึงถึงสถานการณ์ทั่วๆ ไปให้รอบคอบมากที่สุด ด้วยขณะนี้อังกฤษกำลังคุกคามผูกโจมตีถึง ๒ ด้านพร้อมๆ กันอยู่แล้ว คือด้านเยอรมันซึ่งรุกรานตัวเกาะอังกฤษเองและด้านอิตาลีซึ่งรุกรานอาณานิคมทางแอฟริกา ถ้าเปิดฉากสงครามขึ้นอีกด้านหนึ่งในเอเชียนี้แล้วไซร้ อังกฤษก็จะต้องถูกญี่ปุ่นโจมตีทางด้านนี้ขึ้นในทันทีโดยมิต้องสงสัย ปัญหาที่รัฐบาลอังกฤษต้องครองมากที่สุด ก็คือว่าขณะนี้อังกฤษมีกำลังรบพอจะรับการโจมตีทั้ง ๓ ด้านพร้อมๆ กันได้หรือไม่ ฉะเพาะอย่างยิ่งในด้านบ้านอยู่อุ่นของคนอง ซึ่งปรากฏว่าเยอรมันเอาเป็นใหญ่ไปตั้งเรียงรายอยู่ทางของโดเวอร์ และเตรียมเครื่องบินเครื่องร่อนอย่างที่วิทยุกรมโฆษณาของเราเรียกว่า "มหาศาล" ไว้สะพรั่งพร้อมแล้ว คงรอแต่เวลาที่เหมาะ เอาฤกษ์ชัยยกพลพลโยธาเข้าเหยียบย่ำเกาะอังกฤษให้ทะลายลงด้วยพิษอันร้ายแรงของกำลังรบเท่านั้น.

๒. ญี่ปุ่น - ราษฎรและรัฐบาลมีความรุนแรงมากเท่าๆ กัน ฉะเพาะอย่างยิ่งทางด้านรัฐบาลดูเหมือนจะรุนแรงกว่าด้านราษฎร ซึ่งตรงข้ามกับอังกฤษ ทั้งนี้เพราะรัฐบาลชุดเจ้าโกโนเยนี้เป็นรัฐบาลเด็มแข็งและเฉียบขาดที่สุด ซึ่งตามข่าวปรากฏชัดแล้วว่ารัฐบาลชุดนี้ได้ตกลงใจอย่างเด็ดขาดในอันที่จะไม่ยั่นย่อ, ไม่ถอดถอยด้วยต่ออังกฤษอีกต่อไป อันที่จริง ถ้าจะพิจารณาสภาพของกำลังรบด้านญี่ปุ่นนี้แล้ว ใครๆ ก็ต้องเห็นได้ชัดว่าได้เปรียบอังกฤษอยู่มาก เพราะกำลังรบของญี่ปุ่นในด้านกองทัพเรือนั้นยังบริบูรณ์อยู่ มิได้ขาดตกบกพร่องหรือถอยซ้ำด้วยประการใดๆ เลย แม้ว่าจะได้ทำสงครามกับจีนมาตั้ง ๓-๔ ปี ญี่ปุ่นก็หาได้ใช้กองทัพเรือออกรบไม่ ทั้งนี้เพราะจีนไม่มีกำลังทางเรือออกต่อสู้ จึงเป็นอันกองทัพเรือของญี่ปุ่นยังสดชื่นเข้มแข็งมีสมรรถภาพดีเช่นที่เคยมีได้เคยมีสงครามใดๆ มาเลย ส่วนอังกฤษนั้นทุกๆ คนย่อมทราบว่า อย่างน้อยที่สุดก็ได้ออกช้าในการประกับเยอรมันตลอดสงครามยุโรป ๑ ปีที่ล่วงมา จริงอยู่, แม้อังกฤษจะได้บูรณะซ่อมเสริมหรือสร้างตัวเรือแทนขึ้นใหม่ เครื่องทหารได้เสียไปในการยุทธทางเรือกับเยอรมันและอิตาลีก็เป็นจำนวนไม่น้อยอยู่ ยิ่งกว่านั้น ถ้ามีสงครามเกิดขึ้นทางด้านเอเชียคราวนี้ ญี่ปุ่นก็คงเป็นฝ่ายได้เปรียบอีกกรณีหนึ่ง เพราะใกล้บ้านของตนมากกว่าอังกฤษ.

บางทีจะเรื่องด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้เป็นข้อสำคัญ ญี่ปุ่นจึงยั่วเพิ่มคำรณร้องที่จะรบอังกฤษให้แตกหักในขณะนี้ได้.

(มีต่อหน้า ๑๕)

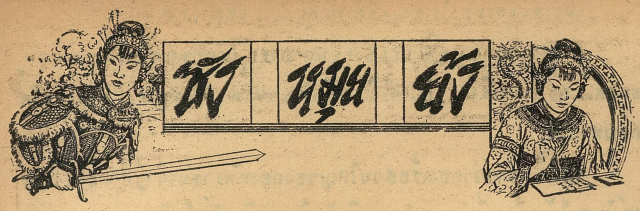
ซัง หมุน ยัง

(ต่อจากฉบับวานนี้)

กรุณาอนุญาตให้ข้าพเจ้าได้ลาไปฉลองพระคุณท่านบิดา โดยแก้แค้นทำกับพวกสัตรูให้สาสมแก่ใจเถิด มาตร์ว่าตัวจะตายก็หาคิดเสียดายแก่ชีวิตไม่ เซียนบ๊อจึงพูดตักเตือนและห้ามปรามว่า เจ้าอย่าได้คิดอ่านสู้รบกับกองทัพแผ่นดินใต้เหม็งและพวกเมืองเอี๋ยนก็กเลย เพราะบุญบารมีของเจ้าเมืองอันหนำและชะตาบ้านเมืองนั้น หาสูงเด่นคู่ควรด้วยสองแผ่นดินนั้นไม่ แม้เจ้าไม่เชื่อเรา จะขืนไปสู้รบด้วย ก็อย่านึกหวังเลยว่าจะเอาชัยชนะได้ อนึ่งเราจะบอกไว้ให้ทราบว่า คู่สร้างของเจ้านั้นมิใช่คนชาวเมืองอันหนำ ซึ่งกวงเซี้ยงฮงได้ขอเจ้าไว้ให้แก่บุตร์ชายของเขาดอก เพราะคนผู้นี้ใกล้จะถึงกำหนดสิ้นอายุลงในเร็ว ๆ วันนี้แล้ว ส่วนเนื้อคู่ของเจ้าโดยแท้จริงนั้นคือบุ้นหลิม ซึ่งเป็นนายทหารเอกอยู่ในกองทัพเฮงไต้หยิน หากเจ้าขัดขืนกำหนดของฟ้าดิน เจ้าจะต้องถึงแก่ความตาย จงจำและระลึกถึงถ้อยคำของเราไว้ให้แม่น นางโล้วเพ็กเฮี้ยร้องไห้สอึกสอื้นแล้วพูดว่า ข้าพเจ้านี้ได้ทำกรรมทำเวรไว้แต่ชาติปางก่อนมากมายอย่างไรหรือ จึงชาตินี้จะต้องตกเป็นภรรยาของคนแผ่นดินใต้เหม็ง ซึ่งนับได้ว่าเป็นสัตรูอย่างร้ายกาจของตระกูลข้าพเจ้า และถ้าเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้ามิต้องกลายเป็นคนอกตัญญูต่อบิดามารดาไปหรือ อันชีวิตของข้าพเจ้านี้หามีประโยชน์อย่างใดไม่ อยู่ไปก็รังแต่ได้รับความอับอายขายหน้า และเสื่อมเสียชื่อเสียงเท่านั้น สมควรแล้วอย่างยิ่งที่จะตายตามบิดาไปเสียให้พ้นโลกมนุษย์นี้เสียที เซียนบ๊อได้ฟังนางโล้วเพ็กเฮี้ยรำพรรณก็คิดเวทนาสงสาร จึงให้สติเตือนว่าเจ้าก็ได้เล่าเรียนมีวิชาความรู้สูง อันการบาปบุญคุณและโทษเป็นอย่างใดย่อมแจ้งอยู่ในใจสิ้น เหตุใดจึงคิดอาฆาตพยาบาทแก่ผู้คน กระทั่งแม้ชีวิตตนเองดังนี้เล่า จงคิดหักใจเสียว่า เป็นเวรกรรมของตัวเราเองที่เคยสร้างสมมาเสียเถิด นางโล้วเพ็กเฮี้ยได้ฟังอาจารย์ว่าดังนั้น นิ่งตรองอยู่ในใจครู่หนึ่ง คิดว่า ถ้าเรายืนคำขัดขืนคำสั่งสอนของอาจารย์อยู่เช่นนี้แล้ว เมื่อลากลับคงไม่ได้ของวิเศษไปใช้เป็นแน่ ครั้งนี้จำเราจะทำเป็นรับคำว่าจะยินยอมปฏิบัติตามคำสั่งทุก ๆ อย่าง เมื่อได้ของวิเศษแล้วจึงค่อยคิดอ่านแก้แค้นกำจัดพวกสัตรูให้สูญสิ้น คิดตกลงใจแล้ว ก็คุกเข่าคำนับเซียนบ๊อแสร้งว่า เมื่อแรกที่ข้าพเจ้าทราบว่าบิดาถูกฆ่าตายนั้น เพราะความเสียใจและโกรธแค้นยิ่งนัก จึงได้คิดผิดไป แต่บัดนี้ท่านอาจารย์ช่วยชี้แจงเหตุผลและตักเตือนให้ จึงความขุ่นหมองกลัดกลุ้มใด ๆ มิได้เหลืออยู่ในดวงใจเลย แต่ข้าพเจ้าก็ใคร่จะลาท่านอาจารย์กลับไปเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องสักคราวหนึ่ง เซียนบ๊อได้ฟังนางโล้วเพ็กเฮี้ยขอลาจะกลับจึงเล็งดูโดยญาณ ก็ทราบว่านางโล้วเพ็กเฮี้ยยังมีความโกรธแค้น ที่ไปนี้ก็เพื่อคิดอ่านแก้แค้นแทนให้แก่บิดา แต่ซึ่งจะคิดค้านไว้มิให้ไปก็ไม่ได้ด้วยเป็นการขัดอำนาจของฟ้าดิน ดังนั้นจึงจำใจต้องอนุญาต และจัดของวิเศษให้ โดยเลือกให้แต่ของต่ำ ๆ ที่ไม่สามารถจะต่อสู้ของวิเศษของนางลี้ไซเอ็งและนางโต้วเอี้ยวเซียนได้ เช่นเชือกวิเศษชื่อคุนเซียงเซาะกับเกาทัณฑ์วิเศษ เมื่อแนะนำวิธีใช้ให้เสร็จแล้ว ก็พยายามพูดจาเกลี่ยกล่อมและกำชับสั่งมิให้คิดการใดที่เป็นไปในทางทุจริตและขัดขืนอำนาจของเทพยดาฟ้าดินตามเรื่องราวที่อธิบายให้ทราบแล้ว นางโล้วเพ็กเฮี้ยได้ของวิเศษมีความยินดียิ่งนัก คุกเข่าคำนับแสดงความขอบคุณ และรับคำว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งทุกประการ ครั้นแล้วคำนับลาออกจากสำนักอ่านมนต์เรียกเมฆเหยียบขึ้นบนอากาศลอยตรงไปยังด่านยี่ฮุ่นกวนโดยรวดเร็ว มิช้าก็ถึงบังคับเมฆให้ลอยลงมาต่ำแล้วเดินเข้าในที่ว่าการทันที ขณะนั้นโต้วเต๋าเซียงกำลังประชุมปรึกษาหารือการศึกสงครามอยู่พร้อมด้วยนายทหารตั้งบวง ครั้นมองเห็นนางโล้วเพ็กเฮี้ยเดินตรงเข้ามา มีความตกใจยิ่งนัก เพราะจำนางโล้วเพ็กเฮี้ยมิได้ คิดสำคัญว่าเป็นพวกข้าศึกบุกรุกเข้ามา จับอาวุธไว้มั่นมือแล้วแข็งใจร้องตวาดไปด้วยเสียงอันดังว่า อีลูกสุนักข์น้อย มึงพลัดมาแต่ถิ่นใด บังอาจบุกรุกเข้ามาในที่ว่าการกองทัพของกูดังนี้ ไม่กลัวความตายหรือ นางโล้วเพ็กเฮี้ยได้ยินโต้วเต๋าเซียงด่าว่าและแสดงกิริยาเช่นนั้น นึกรู้ทันทีว่า เป็นเพราะจำตัวไม่ได้ ก็คุกเข่าคำนับแล้วพูดว่า ท่านโต้วง่วนส่วยจำข้าพเจ้ามิได้หรือ ข้าพเจ้าชื่อโล้วเพ็กเฮี้ยเป็นบุตร์สาวโล้วบู๊ยัง ซึ่งมาในวันนี้นั้น ประสงค์จะอาสาท่านง่วนส่วยกำจัดเสี้ยนหนามแผ่นดินให้สงบราบคาบ โต้วเต๋าเซียงได้ฟังนางโล้วเพ็กเฮี้ยแนะนำตนเอง จึงจ้องมองหน้า ก็จำได้แม่นยำ มีความดีใจเป็นอันมากกล่าวคำขอโทษซึ่งได้ว่ารุนแรงล่วงเกิน แล้วต้อนรับเชื้อเชิญให้นั่งเก้าอี้ในที่อันสมควรเป็นอันดี พลางไต่ถามถึงความทุกข์สุขและวิชาความรู้ที่ได้เล่าเรียนมา นางโล้วเพ็กเฮี้ยก็เล่าให้ฟังโดยถี่ถ้วน แต่นางโล้วเพ็กเฮี้ยมีใจจดจ่อใคร่จะแก้แค้นให้บิดาเป็นกำลัง จึงถามโต้วเต๋าเซียงถึงการศึกสงครามว่าเป็นอย่างไรบ้างในขณะนี้ โต้วเต๋าเซียงทอดถอนใจใหญ่ พลางเล่าเรื่องที่ตนต้องตกเป็นน้ำยถอยหนีร่นมาให้ฟังโดยละเอียด ซึ่งทั้งนี้ยิ่งเพิ่มความโกรธแค้นให้แก่นางโล้วเพ็กเฮี้ยยิ่งนัก พูดว่า เรื่องนี้ท่านง่วยส่วย

(ยังมีต่อ)

โรคคัน

คนยุบ - คันยิบ - จงใช้ ยาคันชมภู
คันเม็ด คันผื่น จงใช้ ยาคันชมภู
เป็นแผลพุพอง - จงใช้ ยาคันชมภู
เป็นแผลเน่าเปื่อย - จงใช้ ยาคันชมภู
คันที่ช่องคลอด ๆ เป็นแผล - จงใช้ ยาคันชมภู

ยาคันชมภู

ใช้ทาแก้โรคคันชะนิด ไม่ว่าคันชะนิดใด ๆ ทาแล้วเย็นสะบาย ไม่แสบร้อน ใช้ชะโลมเด็กอ่อน ๆ แทนแป้งได้

มีจำหน่ายทั่วไปทุกจังหวัด

ห้างขายยาจุลโมกข์

โทรศัพท์ ๒๐๒๐๓ นางเลิ้ง พระนคร

(...)

ค้นทรัพย์ใต้ทะเลของพระเจ้าหลุยที่ ๑๖

ทุกวันนี้ เรือใหญ่ ๆ ที่ล่มในทะเล ทรัพย์สมบัติที่มีอยู่ในทะเลนั้น จะไม่สูญหาย เพราะว่าในปัจจุบันนี้ความเจริญของวิทยาศาสตร์ทำให้มนุษย์เราลงไปเดินในก้นมหาสมุทรได้ แต่ก็ไม่แน่นอนนักทีเดียว ทั้งนี้ต้องแล้วแต่ความสามารถของประดาน้ำผู้นั้น เรื่องที่ค้นคว้ากันเปนการใหญ่ อันเกี่ยวแก่ทรัพย์สมบัติของกษัตริย์ ก็คือการค้นสมบัติพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๖ แห่งฝรั่งเศส ซึ่งนับเปนชิ้นมโหฬารทีเดียว.

ของขวัญที่พระนางเมรีอังตัวเนตต์ได้รับ ก็คือ สร้อยพระศอเพ็ชร์อันงามอย่างหาที่เปรียบมิได้ ซึ่งนายช่างผู้มีชื่อเสียงได้ประดิษฐ์ขึ้น เปนสร้อยพระศอสายเดียวที่หาค่าบมิได้ ซึ่งพระเจ้าหลุยส์ได้ทรงซ่อนไว้ นอกจากนั้นยังมีทอง, เงิน, เครื่องเพ็ชร์นิลจินดาอีกมากมาย.

เมื่อพระเจ้าหลุยส์ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งประเทศฝรั่งเศสนั้น พระองค์มีพระชนมายุได้ ๒๐ พรรษา พระองค์ทรงเร่าร้อนในพระทัยเปนอันมาก ด้วยได้ทรงสัญญาไว้ว่า จะจัดการทางเศรษฐกิจของบ้านเมือง ซึ่งได้ตกต่ำลงให้เรียบร้อย ชั่วเวลาเคลื่อนคล้อยไปมิเท่าไร พระองค์ก็ทรงประกาศออกมาว่า ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจนั้นยังยากที่จะสะสางให้ขึ้นสู่ระดับดีได้ ทั้งนี้พระองค์มิได้แถลงให้แจ่มแจ้งถึงเหตุผลอันแท้จริง ซึ่งการกระทำของพระองค์นั้นได้ทรงรวบรัดเอาสมบัติมาเปนส่วนของพระองค์เสียเอง.

การจัดการการเงินของพระเจ้าหลุยส์ได้อาศัยความสามารถช่วยเหลือจากพระนางเมรีอังตัวเนตต์ ซึ่งได้ทรงทำการอภิเศกสมรสกันมาก่อนขึ้นเถลิงถวัลยราช ๔ ปี.

ชั่วระยะเวลาเพียง ๔ ปีเท่านั้น ทั้งสองพระองค์ก็ทรงกวาดต้อนโชคลาภไว้ได้อย่างมากมาย พระเจ้าหลุยส์ได้ประทานของขวัญแด่พระนางด้วยเครื่องเพ็ชร์นิลจินดาอันล้นค่า ซึ่งแต่ละสิ่งละอย่างนั้น ล้วนเปนฝีมือจากนายช่างประดิษฐกรรมอันมีชื่อเสียงทันสมัยทั้งนั้น ยากที่จะหานายช่างใดมีฝีมือทัดเทียมได้.

การตักตวงเอาทรัพย์สมบัติทั้งหลายมาเปนของพระองค์กับพระมเหษีนั้น เปนไปมินานช้า ก็เกิดการสับสนอลหม่านขึ้น วันนั้นคือวันที่คุกบาส-

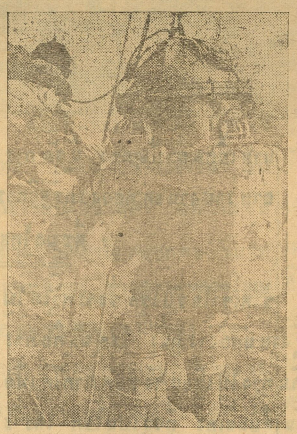

ติลล์ถูกทำลายลงในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๗๘๙ ที่ปรึกษาของพระเจ้าหลุยส์ ได้แนะนำให้พระองค์ทรงปลีกเอาชีวิตรอดพร้อมทั้งทรัพย์สมบัติที่พระองค์ได้ทรงกอบโกยเอาไว้ โดยเกรงว่า ราชทรัพย์ทั้งปวงนั้นจะถูกเปลี่ยนมือไป โดยไม่ใช่เชื้อพระวงศ์ ด้วยมีเสียงลือเสียงเล่าอ้างสะพัดทั่วพระนครปารีสว่าพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๖ ได้ 'ตกแท่น' เสียแล้ว.

พระเจ้าหลุยส์ได้ออกคำสั่งให้เรือเทเลมาค มาจอดคอยรับเสด็จอยู่ที่ท่าน้ำในเซน และพระองค์เองเปนผู้ทอดพระเนตร์ตรวจตราการขนทรัพย์สมบัติลงเรือ เมื่อขนเสร็จแล้ว ค่ำคืนนั้นพระองค์ก็ทรงบัญชาให้กัปตันออกเรือในเวลารุ่งอรุณ แต่ด้วยสิ่งของหรือทรัพย์สมบัติต่าง ๆ มีน้ำหนักมากเกินกว่าที่เรือจะบรรทุกได้ เรือก็ค่อย ๆ จมลงในน้ำ และเมื่อถึงกีย์เบอฟก่อนเช้าวันรุ่งขึ้น เรือก็ได้คอย ๆ จมลงสู่ก้นทะเล.

วันนั้น เปนเวลาเช้าในฤดูหนาวของวันที่ ๓ มกราคม ค.ศ. ๑๗๙๐ ภายหลังที่พระเจ้าหลุยส์กับพระนางเมรีอังตัวเนตต์ ได้ถูกปลงพระชนม์โดยกิโลติน โดยพวกกบฏฝรั่งเศส และสั่งให้ทำการงมทรัพย์สมบัติที่จมลงในก้นทะเลนั้นคืนมา.

ว่าพระเจ้าหลุยส์ชอบรวบรวมทรัพย์สมบัติไว้มากมาย ทรงให้สร้อยพระศอเพ็ชร์อันหาค่าบมิได้แด่พระนางอังตัวเนตต์ และเพ็ชร์นิลจินดาอันล้นค่ามากมาย เมื่อคุกบาสติลล์แตกพระเจ้าหลุยส์ต้องหนีลงเรือขนทรัพย์สมบัติไปด้วย ในที่สุดเรือล่มทรัพย์สมบัติจม การค้นคว้าจึงได้เกิดขึ้น.

แต่การลงไปงมค้นคว้าในสมัยนั้นไม่ได้ผล ต่อมาความเจริญทางวิทยาศาสตร์งอกงามขึ้น การค้นคว้าทรัพย์สมบัติของพระเจ้าหลุยส์ก็ยังคงทำกันอยู่เรื่อยมา

ในเย็นวันศุกร์ ตรงกับวันที่ ๕ เมษายน ข้าพเจ้า (วาร์เรนอาร์มสตรอง) กับพวกได้ให้ประดาน้ำผู้เครื่องทันสมัย ลงไปทำการค้นคว้าณที่ใกล้ชายฝั่งกีย์เบอฟนั้น.

(อ่านต่อหน้า ๑๘)

กระจุ๋มกระจิ๋ม

ตรงเข้าไปปิดทีเดียว

วนิดา "เมื่อคุณไปถึงชายทะเล คุณเปิดตามองหาพวกเพื่อน ๆ ผู้ที่เปนผู้ชายบ้างหรือเปล่า ๆ"

นวลศรี "ไม่เปิดหรอกค่ะ ดิฉันตรงเข้าไปปิดตาเขาทีเดียวแหละ"

แสงแห่งความดุเดือด

"ยังงั้นภรรยาคุณก็เปิดไฟไว้จนถึงเวลาคุณกลับเมื่อคืนนั้นซี"

"แน่นอน แต่ไม่ใช่แสงไฟ เปนแสงสายตาแห่งความดุเดือดของหล่อน"

ไม่อยากฟังเสียงข้างบ้าน

"เวลาเมียกันร้องเพลงทีไร กันต้องเอามืออุดหูทุกที"

"ทำไมเล่า เมียแกร้องเพลงไม่เปนรึ?"

"ไม่ใช่ไม่เปน แต่กันไม่อยากฟังเสียงข้างบานมันด่าต่างหาก"

เก็บบิลล์เงินเชื่อ

"เมื่อกันเดินไปถึงหีบเปียโน ทุกคนจะไม่หวัวเราะเลย"

"แกเปนนักดนตรีที่มีชื่อรึ?"

"ไม่ใช่ กันเปนคนเก็บบิลล์เงินเชื่อ"

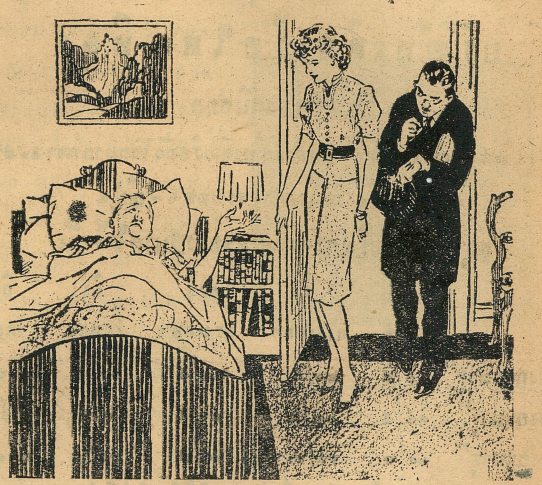

ภรรยา "การไอของคุณ ทำให้ดิฉันเปนห่วงมาก ดังนั้นจึงหาคน ๆ หนึ่งมาดูอาการของคุณ"

สามี "ใครกันที่รัก – เปนหมอหรือ?"

ภรรยา "ไม่ใช่ค่ะ เปนคนที่มาจากบริษัทรับประกันชีวิต"

[๑๐๗]

ประกาศกรมรถไฟ

ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๔๘๓ เปนต้นไป ทางการกรมรถไฟ จะได้เปลี่ยนนามสถานีหนองวิวาท ในทางรถไฟสายเหนือ เปนสถานี "หนองวิวัฒน์" หลักกิโลเมตร์ที่ ๙๐ ฉะนั้นจึงประกาศมาเพื่อทราบทั่วกัน

แผนกโฆษณา กรมรถไฟ

โทรศัพท์ ๓๐๓๑๖

โอ.เอส.เค.

เชิญเที่ยวทั่วโลกโดยเรือยนต์ลำใหม่ที่มีความเร็วแลทันสมัยที่สุด

รับส่งโปรษณีย์ภัณฑ์ โดยได้รับอนุมัติจากรัฐบาลไทย และญี่ปุ่น

บริษัทเดินเรือใหญ่ที่สุด

ในภาคตะวันออก

มีสาขาและผู้แทน ๔๐๐ แห่ง และสายการเดินเรือทั่วโลกมากกว่า ๕๐ สาย

สายการเดินเรือระหว่างกรุงเทพฯ – ญี่ปุ่น

อยู่ในความคุ้มครองพิเศษของรัฐบาลได้ทั่วกัน

	ออก โมยี	ถึง กรุงเทพฯ	ออก กรุงเทพฯ	ถึง ไฮฟอง	ถึง โกเบ
"บางกอกมารู"	๕/๕	๒๐/๕	๒๓/๕	๒๙/๕	๗/๖
"ไซ่ง่อนมารู"	๑๔/๕	๒๘/๕	๓๑/๕	๖/๖	๑๕/๖
"ไซ่ง่อนมารู"	๓๐/๖	๑๔/๗	๒๑/๗	๒๔/๗	๒/๘

กำหนดการเดินเรือ อาจเปลี่ยนแปลงได้ โดยไม่มีกำหนด

ต้องการทราบรายละเอียดโปรดถามที่

บริษัท โอ. เอส. เค. (สาขา) (๑๑๑)

ถนนเจริญกรุง กรุงเทพฯ โทรศัพท์ ๓๐,๙๒๘–๓๐,๙๒๙ กลางคืน ๓๐,๔๕๖

หาดใหญ่ – สงขลา เมือง

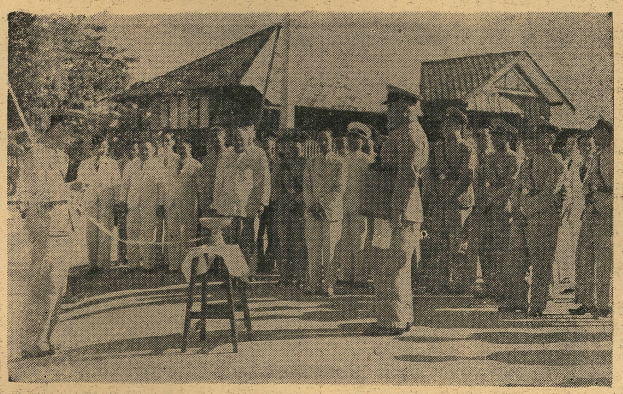

นายเอื้อน กำปั่นทอง ผู้จัดการบริษัทค้าพืชผลไทยจำกัด กำลังอ่านรายงานแด่หลวงรถรัฐวิจารณ์ ผู้เปนประธานในพิธีเปิดร้านพืชผลไทยที่หาดใหญ่

ข้าพเจ้าได้รับโชคซึ่งจะหาได้ไม่ง่ายนักอย่างหนึ่ง โชคนั้นคือการเดินทางไปเที่ยวจังหวัดภาคใต้เมื่อต้นเดือนนี้เอง ที่ว่าเปนโชค เพราะการไปทั้งนี้มี 'เจ้ามือ' ขนาดที่ทำให้เวลาไป ๓ คืน ๔ วันนั้น เท่าๆกับได้อยู่ราวๆ ครึ่งเดือนทีเดียว การนำเรื่องนี้มาเล่าจุดเจตนาสำคัญอยู่ตรงที่จะนำภาพของสงขลา หาดใหญ่ มาเสนอท่านมากกว่าอื่น เพราะอย่างน้อยมีท่านผู้อ่านอีกเอนกที่ยังไม่ได้เห็นได้พบ ดังนั้นการกล่าวของเรื่องนี้ แม้จะขาดตกบกพร่องไม่ถึงรสก็โปรดได้เล็งเห็นเจตนาของข้าพเจ้าผู้เขียนบ้าง.

ในพิธีเปิดสาขา 'พืชผลไทย' ที่หาดใหญ่วันนั้นเปนวันที่ ๑ ข้าพเจ้าได้มีส่วนร่วมรับเชิญไปในพิธีนี้ด้วย ข้าพเจ้าพร้อมคณะเพื่อนๆ อีก ๒ คนได้ร่วมไปกับ 'เจ้ามือ' ซึ่งเปนมรรคุเทศก์ที่จัดเจน จับรถไฟวันศุกร์ที่ ๓๑ กรกฎา เวลา ๑๖.๐๐ น. รอนแรมไปตามรางคู่ ความทุลักทุเลของการเดินทางด้วยรถด่วนสมัยนี้หาได้ยาก จะยากก็ตอนห้องน้ำซึ่งผู้หญิงมักชิงสิทธิ์ แต่พวกเราก็ชิงโต๊ะคุยกันด้วยเหล้าสีเหลืองๆ เปนการแก้ลำกันไปเหมือนกัน.

ก่อนอื่น กระบวนรถด่วนควรเปนเรื่องที่เข้าใจกันเสียว่าเปนโลกเราดีๆ โลกหนึ่ง ที่รวมมนุษย์ชาติหลายภาษาหลายชนิดหลายประภทหลายลักษณะเข้าไว้ มีตั้งแต่พระ, คนต่างชาติ คนไทย ผู้หญิงทุกรุ่น ข้าราชการย้ายครอบครัวซึ่งมีเด็กกะจองอแงตลอดจนหัวหน้านำสินค้าสดๆ ส่งไปประจำฮอลล์ต่างๆ จึงขอให้ท่านหลับตาวาดภาพดู 'ภาวะ' บนรถด่วน แต่เมื่อตกเสียว่าเปนโลกที่เราจะก้าวลงไปไม่ได้เปนตกค่ายก็ต้องทนดูและทำใจให้สนุกไปตามเหตุการณ์.

อ่อนระอา

สงขลา ตอ

กะไร ประก

กะท้อนไปถึงเรื

มัน ช่างงาม ตระ

อัธยาศัย ของพน

เรียบร้อย และน่ารัก

สักอย่างหนึ่งที่ควรแ

กฎรถไฟจับคนเมา

จากรถด่วนได้ เพ

กลับ นายเคากาลิห

เชิญลงเพียงสถานีฉ

คนนี้เมาขนาดถึงพริก

บังคับให้ข้าพเจ้าซึ่ง

ร้านพืชผลไทย

ท่านถาม–เรา

ส. แสงมาศ.

เรื่องของท่านยังไม่เหมาะแก่การนำลง ถ้าท่านรัก โปรดพยายามเขียนมาใหม่.

สนิทพันธุ์.

รู้สึกเสียใจด้วยเรื่องของท่านที่เราจะนำลงไม่ได้ เ ไปในตำนองอย่างเรื่องที่ท่านเขียนมา ทางเราไม่มีความปร พัวพันด้วย เราไม่รังเกียจสำนวนการเขียนเรื่องของท่าน ของท่านผิดจุดประสงค์ของหนังสือเรา.

ส.ป. สมบัติ.

ท่านเขียนมาผิดระเบียบ คือเขียนมาสองหน้า เหมาะแก่การที่จะนำลง ถ้าท่านรักจะเขียนมาใหม่ ขอ ระเบียบที่เราวางไว้ คือเขียนหน้าเดียว.

ศ. เจริญสุข.

เรื่อง 'ต้มหมู' ของท่านยาวมาก ไม่มีหน้ากร ส่วนเรื่อง 'ห่วงกรรม' อันเปนเรื่อง ๑ ใน ๓ เรื่องที่ท่านส่งม